

при отглеждането и възпитанието на малките ромчета, възпитанието в дух на семейно-родови традиции и т.н.

Предстои и много сериозна работа за разкриване тайните на успеха в работата с ромското семейство.

ИЗУЧАВАНЕ НА МАЙЧИН РОМСКИ ЕЗИК – ПРОБЛЕМИ И ПЕРСПЕКТИВИ

В началото на демократичните промени у нас не беше никак лесно да се въведе организираното изучаване на майчините езици на отделните етнически общности у нас. Заинтересованите политически партии, обществени движения и спонтанно организирани комитети съвсем сериозно се заеха с този проблем и много скоро усилията им се увенчаха с успех: изучаването на майчин език се въведе под формата на свободно избираема подготовка. В рамките на 4 часа седмично започна организираното и покровителствано от държавата изучаване на майчините езици на националните малцинства – турци, роми, евреи и арменци.

При ромите с тази дейност с небивал ентусиазъм се заеха и изнесоха товара ѝ на плещите си трите регистрирани дотогава вече ромски движения – „Демократичен съюз „Рома““, „Конфедерация на ромите в България“ и „Обединен ромски съюз“. В това отношение особено се изяха активистите на „Конфедерация на ромите в България“. Тяхна основна заслуга е назначаването на експерт по ромски език в МОН и авторски колектив за написването на първия у нас ромски буквар. Подчертавам думата „назначаване“, защото практиката при подобни ситуации в демократичния свят е не да се назначава, а да се обявяват конкурси. Едва ли е нужно да се прави оценка на издадените досега от един и същи авторски колектив учебни помагала, когато повече от пет години те не само че не можаха да се наложат в обучението, но се оказа, че са един от основните ступори за грамотните родители да не позволяват на децата си да избират факултативното изучаване на ромски език.

Големите възможности, които се дадоха в началото на 90-те години, сега в края на същото десетилетие с болка отчитаме, че са пропилены.

В крайна сметка потърпевши са децата, ромската общ-